

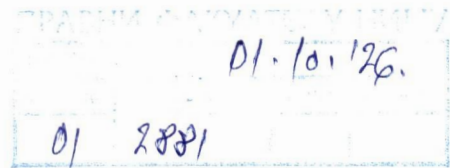
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01- 2881/1
01/10/2026. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Заступљеност осуђеница у јавном дискурсу у Републици Србији кроз медијско извештавање”, кандидата Насковић Јасмине, број досјеа М009/25-О ,студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 01/10/2026. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Служба за наставу и студентска питања

На седници Катедре за кривичноправне науке одржане 28. 09. 2026. године начињен је Предлог заведен под бр. 01-28333, па је на основу члана 34. и 35. Правилника о мастер академским студијама права и чл. 38. Статута Правног факултета Универзитета у Нишу Декан Одлуком бр. 01-2842 од 29. 09. 2026. године образовао Комисију за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом: **„Заступљеност осуђеница у јавном дискурсу у Републици Србији кроз медијско извештавање“**, Насковић Јасмине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М009/25-О), у саставу: др Дарко Димовски, редовни професор Правног факултета у Нишу, председник Комисије; др Миомира Костић, редовни професор Правног факултета у Нишу, ментор, члан; и, др Душица Миладиновић-Стефановић, редовни професор Правног факултета у Нишу, члан. Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада, после детаљног прегледа завршног рада, Служби за наставу и студентска питања доставља

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под називом: **„Заступљеност осуђеница у јавном дискурсу у Републици Србији кроз медијско извештавање“** кандидаткиње Насковић Јасмине написан је на 118 странице компјутерски обрађеног текста са проредом. Кандидаткиња је цитирање вршила у 101 фусноти, које садрже изворе и коментаре. Литерарну основу рада чине: 26 библиографских јединица, од тога: 20 научних и стручних радова на српском језику и 6 библиографских јединица на страном језику. Такође, у раду је коришћено 18 извора као попис остале истраживачке грађе (правни извор, архиве новинских чланака).

У структуралном погледу, рад се састоји од 12 тематски повезаних целина. То су: 1) Увод, 2) Криминолошке карактеристике женског преступништва у Републици Србији, 3) Историјски и савремени развој институционалног извршења казне према женама, 4) Правила Уједињених нација за поступање према осуђеним женама и алтернативне мере за жене преступнице (Банкочка правила), Нормативни оквири у области безбедности саобраћаја на путевима, 5) Европска затворска правила и препоруке Савета Европе, 6) Положај осуђеница у систему извршења кривичних санкција, 6.1) Права осуђеница: 6.1.1) Право на смештај и хигијенско-санитарни услови, 6.1.2) Право на исхрану и одевање, 6.1.3) Право на здравствену заштиту, 6.1.4) Посебна права трудница и мајки које негују децу у затвору, 6.1.5) Право на рад, одмор и накнаду за рад, 6.1.6) Право на образовање и стручно усавршавање осуђеница, 6.1.7) Право на контакт са спољним светом, 6.1.8) Право на правну помоћ, жалбени поступак и заштиту од дискриминације, 6.1.9) Право на верски живот, културне и спортске активности, 6.1.10) Специфичности услова издржавања казне и ресоцијализација; 6.2) Обавезе кућног реда и правила колективног живота у установи, 6.3) Дисциплинска одговорност и казне унутар затвора), 7) Специфичност третмана трудница, породиља и мајки, (7.1) Анализа случаја Фахрете Шљивић, 7.2) Анализа случаја: „Мајка је хтела да заштити ћерку“ (Случај Верице Мамутовић), 8) Методолошки нацрт емпиријског истраживања, (8.1) Анализа извештавања у електронским медијима и на интернет порталима: 8.1.1) Анализа чланка „Савет Европе похвалио затворски систем и капацитете у Србији“, 8.1.2) Анализа чланка „Ковачевић: Бивши осуђеници могу да се поправе уз велики труд“, 8.1.3) Анализа чланка „Жене и деца иза решетака – стање у једином женском затвору у Србији“, 8.1.4) Анализа чланка „Осуђенице добиле сертификате о обуци“, 8.1.5) Анализа чланка „Теодора Викторовић преминула током издржавања казне за убиство мајке и бабе“, 8.1.6) Анализа

чланка „Убица сестре пуштена данас на привремену слободу због болести“, 8.1.7) Анализа чланка „Јапанска осуђеница на смрт се удавила храном“, 8.1.8) Анализа чланка „Убила пензионерку, покрала пацијента, запалила зграду, бацала црну магију...“, 8.1.9) Анализа чланка „Бебе иза затворских зидина“, 8.1.10) Анализа чланка „У Србији само ова жена служи затворску казну од 40. године: осуђена 2017. године заједно са супругом“, 8.1.11) Анализа чланка „Осуђенице уживале у позоришним представама: У КПЗ у Пожаревцу обележен Међународни дан људских права“, 8.1.12) Анализа чланка „Осуђенице: Уместо маски нуде нам бојанке“, 8.1.13) Анализа чланка „Мртву бебу крила 10 дана испод кревета: Нема доказа да је осуђеница убила новорођенче у затвору“, 8.1.14) Анализа чланка „Тешко је у затвору, али није лако ни после њега: Живот у једином женском затвору у Србији“, 8.1.15) Анализа чланка „Осуђенице у Пожаревцу шију гардеробу за децу без родитељског старања“, 8.1.16) Анализа чланка „Катанац, три брусхалтера, кадица, лавор... 100 ствари које осуђенице морају имати код себе да би преживеле затворске дане у Пожаревцу“, 8.1.17) Анализа чланка „Женски затвор по препорукама заштитника грађана: Предузете мере за труднице, дојиље и осуђенице са децом“, 8.1.18) Анализа чланка „Какав је живот у затворима у Србији“; 8.2) Телевизијски дискурс: Визуелна конструкција и социолошке импликације, 8.3) Телевизијски дискурс: Визуелна градња приче и утицај на јавност, 8.4) Како се у телевизијским прилозима прича прича о животу у затвору, 8.5) Резултати истраживања: Медијска слика у јавности наспрам институционалне реалности), 9) **Емпиријско истраживање: Перцепција јавности о медијској слици осуђених жена**, (9.1) Испитаник бр. 1 - профил: мушкарац, 58 година, средња стручна спрема, 9.2) Испитаник бр. 2 - профил: жена, 26 година, студенткиња психологије, 9.3) Испитаник бр. 3 - профил: мушкарац, 42 године, 9.4) Испитаник бр. 4 - профил: жена, 62 године, 9.5) Испитаник бр. 5 - профил: мушкарац, 35 година, 9.6) Испитаник бр. 6 - профил: жена, 48 година, 9.7) Испитаник бр. 7 - профил: мушкарац, 33 године, 9.8) Испитаник бр. 8 - профил: жена, 35 година, 9.9) Испитаник бр. 9 - профил: мушкарац, 27 година, 9.10) Испитаник бр. 10 - профил: мушкарац, 44 године, 9.11) Анализа резултата истраживања, 10) **Статистички преглед профила женског криминалитета у Републици Србији**, 11) **Пенолошки третман и статус осуђених жена (подаци Управе за извршење кривичних санкција)**, 12) **Закључна разматрања**. Поред ових делова издвајају се попис коришћене литературе, попис остале истраживачке грађе, сажетак и биографија студента.

У **Уводу** (стр. 1–5) је изложен предмет мастер рада, са освртом на појмове који су нужно повезани са предметом – положај жена унутар пенолошког система и система извршења кривичних санкција, као и утицај јавног дискурса и медијског извештавања на социјалну стигматизацију осуђеница. Примарни циљ кандидаткиње у раду јесте деконструкција начина на који медији селекују, обликују и пласирају информације о овој рањивој групи, са циљем да се упореди институционална стварност и друштвена перцепција.

У следећем делу мастер рада, под називом: **Криминолошке карактеристике женског преступништва у Републици Србији** (стр. 5–9) разматрају се специфична квантитативна и квалитативна обележја женског деликвентног понашања. Квантитативно гледано, жене у укупном криминалитету чине изразиту мањину, кретајући се стабилно у оквиру од 5% до 8% осуђене пунолетне популације. Квалитативна структура показује доминацију имовинских деликата и кривичних дела у вези са наркотицима, што је повезано са феминизацијом сиромаштва. Посебна пажња посвећена је насилном криминалитету и концепту „синдрома злостављане жене“ као реакцији на дуготрајно партнерско насиље, као и пенолошким изазовима које доноси постојање само једног централног завода за жене у Пожаревцу и израженој друштвеној стигматизацији.

У следећем делу мастер рада под називом: **Историјски и савремени развој институционалног извршења казне према женама** (стр. 9–12), анализира се еволуција

положаја осуђених жена од периода када су казне издржавале у заједничким мушким установама без родно специфичних програма, па све до оснивања Казнено-поправног завода за жене у Пожаревцу као кључне прекретнице. Посебан акценат је стављен на савремени развој који подразумева усклађивање са Банкочким правилима и Европским затворским правилима, са фокусом на архитектонску реорганизацију, психосоцијалну подршку, заштиту материнства и унапређење радних и образовних капацитета у циљу успешне ресоцијализације.

У делу под називом: **Правила Уједињених нација за поступање према осуђеним женама и алтернативне мере за жене преступнице (Банкочка правила)** (стр. 12–14), анализира се значај Банкочких правила усвојених 2010. године као кључне допуне Правилима Нелсон Мандела. Овај документ деконструише родно неутралан приступ затворским правилима и кроз 70 детаљно разрађених правила поставља стандарде у вези са свеобухватном проценом приликом пријема, заштитом менталног здравља, специфичним хигијенско-санитарним стандардима, као и очувањем веза између мајке и детета у најбољем интересу детета.

У петом делу мастер рада под називом: **Европска затворска правила и препоруке Савета Европе** (стр. 14–16), анализирају се стандарди Савета Европе, са акцентом на Препоруку Рец (2006). Истиче се да лишавање слободе не сме деградирати људско достојанство, уз обавезу увођења позитивних мера које забрањују родно засновану дискриминацију. Посебна пажња усмерена је на реформу радних активности кроз стицање одрживих квалификација, здравствену заштиту са акцентом на гинеколошку негу, као и на значај флексибилних облика комуникације и очувања родитељских веза ради спречавања социјалне изолације и рецидива.

У поглављу под називом: **Положај осуђеница у систему извршења кривичних санкција**, (стр. 16–38), анализирају се права и дужности осуђеница у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу, са акцентом на остваривање посета, правне заштите, верског живота и прогресивног система класификације у одељењима. Посебна пажња посвећена је правилима кућног реда, стриктним законским условима за употребу средстава принуде и посебних мера, као и формализованом поступку утврђивања дисциплинске одговорности ради заштите људског достојанства и правне сигурности.

У делу под називом: **Специфичност третмана трудница, породиља и мајки**, (стр. 38–47), анализирани су специфичности третмана трудница, породиља и мајки са малом децом у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу, са акцентом на дубоке психолошке парадоксе дуалног идентитета, развојне аспекте деце у затворском окружењу и дугорочне последице њиховог раздвајања након навршене две године живота. Посебна пажња посвећена је студијама случаја Фахрете Шљивић и Верице Мамутовић, које илуструју маргинализацију жена у пеналном систему, ефекте дугогодишњег породичног насиља и кључну улогу цивилног сектора у пружању правне и социјалне подршке.

У делу под називом: **Методолошки нацрт емпиријског истраживања и анализа извештавања у електронским медијима и на интернет порталима**, (стр. 47–86), извршена је квалитативна анализа 18 циљано одабраних медијских прилога у периоду од 2012. до маја 2026. године са циљем утврђивања начина на који медији обликују јавну перцепцију осуђених жена. Кроз лексичко-семантичку, визуелно-наративну и дискурзивно-стратешку анализу, кандидаткиња је упоредила различите уређивачке политике — институционални дискурс дневни лист „Политика“, критичко-истраживачки приступ листу „Данас“ и сензационалистички таблоидни дискурс — детаљно обрађујући прилоге о инфраструктурним реформама, програмима ресоцијализације, демографским подацима КПЗ за жене у Пожаревцу и појединачним судским случајевима, чиме је деконструисан јаз између стварности у установама и медијског представљања рањивих група.

У делу под називом: **Емпиријско истраживање: Перцепција јавности о медијској слици осуђених жена**, (стр. 86-104), спроведена је квалитативна анализа ставова и перцепција 10 испитаника различитог пола, узраста и профила кроз метод полуструктурираних интервјуа, са циљем да се утврди утицај медијског извештавања на креирање социјалне дистанце према женама на издржавању казне у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу. Анализом одговора сагледан је раскорак између правно гарантованих права осуђеница и медијски конструисане слике, као и дугорочне последице сензационалистичког наспрам документаристичког приступа по постпеналну реинтеграцију и прихватање у заједници.

У делу под називом: **Статистички преглед профила женског криминалитета у Републици Србији**, (стр. 104-107), анализирани су званични статистички показатељи Релевантних државних управа који указују на то да женски криминалитет чини статистички маргиналну појаву (око 10,5% укупног пунолетног криминалитета). У поглављу су размотрене структуре кривичних дела са доминирајућим имовинским деликтом, старосна и социјално-економска структура осуђеница, образовни профил, као и судска пракса која претежно користи условне осуде и краће затворске казне. Такође је посебна пажња посвећена ниској стопи рецидивизма, родној динамици у извршењу деликата и дубоком јазу између блаже судске праксе и медијског сензационализма који ствара погрешну слику о женама у пеналном систему.

У делу под називом: **Пенолошки третман и статус осуђених жена (подаци Управе за извршење кривичних санкција)**, (стр. 107-110), анализирани су извештаји надлежне управе Министарства правде који се односе на услове и програме у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу. У поглављу су размотрени радни ангажман осуђеница у производним и услужним делатностима, укљученост у формално образовање и програме психосоцијалне подршке, родитељске вештине и одржавање породичних веза. Такође су приказани подаци о свеобухватној здравственој заштити, изузетно високом степену дисциплинованости у поређењу са мушком затворском популацијом, ниској стопи рецидивизма, као и контрастима између стварног пенолошког третмана и поједностављених медијских наратива.

У **Закључку** (стр. 110-113), извршена је синтеза теоријских сазнања, правне анализе и емпиријских налаза који указују на дубоку диспропорцију између хуманизованог нормативног оквира и сензационалистичке медијске стварности. У поглављу су резимирани резултати истраживања о медијској репрезентацији у листовима „Политика“, „Данас“ и „Вечерње новости“, потврђене су постављене хипотезе о стварању „друге пресуде“ и друштвене стигме кроз квалитативне интервјуе, а наведени су и конкретни предлози и смернице за унапређење етичких стандарда, медијске писмености и прелазак са парадигме „извештавања о злочину“ на парадигму „извештавања о особи“ ради успешне ресоцијализације осуђених жена.

Закључак и предлог

После детаљног разматрања мастер рада **„Заступљеност осуђеница у јавном дискурсу у Републици Србији кроз медијско извештавање“**, кандидаткиње Насковић Јасмине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М009/25-О), можемо закључити да је пред кандидаткињом био захтеван задатак. Требало је, наиме, проучити домаћу и инострану литературу из кривичноправне и пенолошке области, које је као теоријско истраживање приказано кроз призму криминологије. Ова тема до сада није била предмет истраживања у области женског криминалитета и медијске репрезентације на мастер академским студијама права.

После анализе завршног рада под називом **„Заступљеност осуђеница у јавном дискурсу у Републици Србији кроз медијско извештавање“**, кандидаткиње Насковић Јасмине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М009/25-О),

Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада износи став да се кандидаткиња, на самом почетку свог истраживања, нашла пред изазовом обраде једне изузетно осетљиве и актуелне друштвене појаве, као што је супротност између хуманизованог пенолошког третмана осуђених жена у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу и сензационалистичког медијског извештавања. Ослањајући се на референтну кривичноправну, криминолошку и другу правну литературу, кандидат је проникао у суштину проблема друштвене стигматизације. Најважнији делови рада јесу они који обједињују анализу домаћих и међународних прописа, приказ емпиријских истраживања и медијске репрезентације, као и указивање на последице медијске етикете по постпеналну реинтеграцију осуђеница.

Значај мастер рада, као и теоријско и истраживање медијског дискурса који је спроведен у сврху израде мастер рада, огледа се пре свега у томе да медијско извештавање о женском криминалитету мора бити етички одговорније, затим, у потреби за постојањем строжих стандарда у поштовању претпоставке невиности и људских права, и на крају, у неопходности преласка са парадигме „извештавања о злочину“ на парадигму „извештавања о особи“. Улога социјалне едукације, упорност мас-медија у објективном информисању, подизање нивоа критичке медијске писмености јавности и сл. морају достићи ниво промене система размишљања друштва, до достизања свести о томе да је ресоцијализација циљ који се подразумева у поступању са лицима која су одслужила казну затвора.

Стога, Комисија закључује да мастер рад кандидаткиње Насковић Јасмине, (број досијеа М009/25-О), под називом **„Заступљеност осуђеница у јавном дискурсу у Републици Србији кроз медијско извештавање“**, представља резултат самосталног и називом оригиналног научног рада из области криминологије и криминалитет насиља. Кандидаткиња је у раду систематизовала и анализирала постојећу научну и стручну литературу и позитивноправне прописе и својим радом дао одређени допринос науци криминологије. Пошто су испуњени услови предвиђени у члану 36. Правилника о мастер академским студијама права на Правном факултету Универзитета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад: **„Заступљеност осуђеница у јавном дискурсу у Републици Србији кроз медијско извештавање“**, кандидаткиње Насковић Јасмине, (број досијеа М 009/25-О), подобан за јавну одбрану, па предлаже Катедри за кривичноправне науке Правног факултета Универзитета у Нишу да усвоји Извештај о оцени мастер рада и његовој подобности за јавну одбрану.

У Нишу, 30. 09. 2026. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Др Дарко Димовски,
редовни професор Правног факултета у
Нишу, председник Комисије

Др Миомира Костић,
редовни професор Правног факултета у
Нишу, ментор-члан

Др Душица Миладиновић Стефановић,
редовни професор Правног факултета у
Нишу, члан